

Мъчиха се да узнаятъ
Тъзъ душа проклѣта;
Що е работа безбожна
Скрито совършила
И на Стоянъ толко съ рано
Могила закрила.
Единъ казва: „то е Юмеръ“
Други прѣмилчава;
Трети казва: „то е вѣрно“
Бъзъ да се сѫмнява.
Па и нѣкой да осжди
Юмера несмѣе,
Че се бои нѣщо лошо
Да го неогрѣе.
Правителството неиска
Него да прислѣдва,
Че гяурина е робинъ
Алкоранътъ казва.
Тѣлкуваха, рѣшаваха
Селенитѣ двадни
И присѫда на никого
Неможе да падни
Запролива бистри сѫлзи
Майчица му мила
Тамъ надъ пѣговата чѣрна
Печална могила.
А Елена какъ понѣсе
Този ударъ тежки?
Нанесени отъ неправда
Лопави на смѣшки.
Тя несмѣе сутринъ рано
На чучуръ да иди